

A merkei lecke

2016 július 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A korábbi hat helyett csak négy vajdasági önkormányzatnak lett magyar polgármestere.

Hosszas huzavona, hetekig, sőt hónapokig tartó egyezkedés és politikai szkanderezés után végül kiderült, hogy a korábbi hat helyett csak négy vajdasági önkormányzatnak lett magyar polgármestere; az április 24-ei szerbiai választások eredményei alapján még csak most felállt új összetételben. A vajdasági magyarság érdekképviselőjének jelentős gyengülése akkor vált nyilvánvalóvá, amikor az eddig magyar vezetésű Szabadkán a Szerb Haladó Párt politikusát, Bogdan Labant választották polgármesternek. Magyarán: a haladók mesterei módon behúzták a csőbe, átvették a Vajdasági Magyar Szövetséget, amelynek szempontjából valóságos kudarcra ér fel a polgármesteri poszt elvesztése.

A VMSZ persze alaposan „rádolgozott” erre a kudarcra, hiszen a párt kihátrált az eddigi szabadkai magyar polgármester, Maglai Jenő, a kiváló jogász mögül, aki nem a Szerb Haladó Párttal – vagyis nem a kilencvenes évek délszláv polgárháborúinak legismertebb szerb uszítóiból verbuválódott, európeerré átvedlett, a brüsszeli vezetők szívét megdobogtató pízsi maszlagot betanult, s azt gépiesen ismételték politikai erővel – együttműködve képzelte el a lokális politizálást. Sem a magyar érdekvédelemért. Ez olyan „sarkalatos bűnnek” bizonyult, amiért érdemesnek vélte a pártvezetés az egyik legmarkánsabb emberének, az egyik legnépszerűbb politikusának a kizárását. Maglait eltávolították a VMSZ-ből, s a „lóáldozat” meghozta eredményét: a vajdasági magyarság számára elveszett a szabadkai polgármesteri szék.

A VMSZ azonban csak saját magát okolhatja a történetek miatt, a választások előtt ugyanis akárki figyelmeztette jó szándékkal a pártvezetést – diszkrétan vagy nyilvánosan; „érted haragszom, nem ellened...” –, hogy nem lenne szabad ennyire alárendelni a vajdasági magyarság érdekvédelemét a Szerb Haladó Párt fellengzős protokollmaszlagának, nyilvánvalóan hamis ígéreteinek, azt – akárcsak Maglait – azonnal kizárták a pártból, s azonnal a „magyar egység” megbontójának bélyegezték. Több mint száz tagját zárta így ki a VMSZ. És megint magyarán: a pártvezetők szűk köre kicsinyes érdekeinek megfelelően teljesen kiszolgáltatta a vajdasági magyarság érdekképviselőjét a Szerb Haladó Párt kényének és kedvének. Most hát meglett ennek is a börtöne, a haladók megfizették a cechet.

„A nyugati politikai tényezők” – így fogalmazott a Naplo.org délvidéki magyar portál, az Európai Uniót és „többiek”-et értve az igencsak szélesre tárt meghatározás alatt –, „Szerbia uniós elkötelezettségének győzelme”-t nyilatkoztak, írtak, gratuláltak Vucicnak. De már vannak józanabb hangok is (...), amelyek rámutatnak, hogy Szerbiában fokozatosan csökken az EU-t támogatók aránya, és mára már jócskán ötven százalék alá esett. A szerb értelmiség (...) elveszíti az unióba és általában a Nyugatba vetett hitét, hiszen, akárcsak más országok esetében, Szerbiában is eltűnik a sajtószabadság és az egyéni szabadságjogok folyamatos megsértését. Így fizetik meg annak az árát, hogy Vucic készségesen teljesít a regionális kérdésekben: megtűri Koszovó függetlenségét, és féken tartja a Bosznia-Hercegovinát szétrobbantani akaró Milorad Dodikot, a boszniai Szerb Köztársaság ultranacionalista elnökét. (...) Ehhez képest semmi, hogy újságírókat üldöznek (néha megölnék), ellenzéki politikusokat bilincsbe verve elvezetnek korrupciós vádakkal, amelyekből végül nem lesz semmi, ombudsmanokat életveszélyesen megfenyegetnek.” Az idézet utolsó mondatában található felsorolás szépen jellemzi az április 24-ei választások óta eltelt, immár több mint két hónapban kialakult helyzetet.

Aleksandar Vucic szerb miniszterelnök, ha nem is sikerült megszereznie a választásokon az ötvenszázalékos, vagy az oly annyira áhított ötven százalék feletti többséget – „csak” negyvennyolccal kellett beérnie –, most takarítani kezdett. Félreállít, elintézi, ellehetetleníti mindenkit, aki az útjába kerül. „A mostani szerbiai választásoknak két évtized után egy új dimenziója is volt: két magyar koalíció is megmérte magát.

A Vajdasági Magyar Szövetség mindaddig fölényesen uralta a kis magyar mezőnyt (körülbelül kétszáz ezer szavazó), de tavaly augusztusban a párt disszidensei új tömörülést hoztak létre, a Magyar Mozgalmat. A kampány magyaros sárdobálássá fajult. (...) Országos szinten a Magyar Mozgalom (egy kisebb párttal, a Vajdasági Magyar Demokrata Közösséggel koalícióban) nem indulhatott, mert a kötelező tízezer támogató aláírás közül ezerhatszáz érvénytelen volt. Ennek ellenére a VMSZ alulteljesített eddigi leggyengébb eredményével” – olvashattuk a Naplo.org cikkében.

A VMSZ csúnyán alulteljesített, és nem elsősorban a párt szempontjából végzetes hanyagság, hogy engedte magát belelavírozni a Szerb Haladó Párttal szemben fennálló függőségi viszonyba. Mert hát attól, hogy a haladóknak van négy olyan képviselőjük is a szerbiai köztársasági parlamentben, aki a VMSZ színeiben jutott be, nos, attól még a délvidéki magyarságnak egy fikarcnyival sem lesz jobb vagy könnyebb a helyzete.

Elterjedt a választások után egy vicc Szerbiában, amelynek a német kancellár volt az egyik főhőse. Eszerint Angela Merkel pánikszerezen hívja telefonon Vucicot: „Aco, nagy baj van, teljesen féltrement ez a migránspolitika, engem már senki sem támogat, jönnek a választások, és semmi esélyem a győzelemre. Segíts!” „Semmi gond, Angi, nyugodj meg, segítek, ha viszonzásul te is segítesz nekünk bejutni az Európai Unióba” – mondja Vucic. De Merkel kancellár még mindig levegő után kapkod izgalmában: „Te mindig megnyered a választásokat, küldj már nekem egy tapasztalt, harcedzett stratégiát, hogy kihúzzon a bajból.”

Erre Vucic: „Tószó máris csomagol, minden a legnagyobb rendben lesz.” A vicc „második felvonásában” a németországi voksolás után Vucic sértetten hívja Merkelt, hogy szemrehányást tegyen: „Ez igazán nem szép tőled, Angi, fel sem hívtál a választások után, hogy megköszönd a segítséget.” A kancellár így magyarázkodik: „Azért nem hívtalak, mert nem nyertük meg a választásokat, a második helyen végeztünk.” „Hogyhogy, hát ki győzött?” – döbben meg Vucic. „Valami Szerb Haladó Párt...” – sírja el magát Angela.

S ezt a merkei leckét immár a Vajdasági Magyar Szövetség is megtanulta. Így veszett el – nemcsak a vajdasági – magyarság számára Szabadka. Jól megfizettük a tandíjat...

Szabó Palócz Attila – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló